jämte deras bladrullar till undersökning. Det befanns då, att bägge honorna gnagt hvar sitt hål genom bladskifvans öfversida in i cellväfnaden, där ägget befanns liggande på den först inrullade högra bladfliken, på sätt Holmgren beskrifvit å anförda stället, blott med den skillnad, att vifveln där å den bifogade figuren angripit ett alblad.

MERE OM GRACILIA MINUTA F. OG SITODREPA PANICEA. L.

Af Skolbestyrer Axel C. Ullmann, Kragerö.

Til hvad der fortælles i 1:ste Hefte af Entomologisk Tidsskrift, XIII Aargang, S. 53 om Fundet af *Gracilia minuta* F. paa Apotheket i Kalmar, kan jeg föie en supplerende Oplysning.

Her paa Skolen i Kragerö tog jeg den 10:de Juni 1882 en liden Træbuk. Den kröb paa Indersiden af en Vinduesrude, som oplyser en Trappegang, og viste sig at være et Hunexemplar af *Gracilia minuta*. Hvordan dette Dyr var kommen did, kunde dengang slet ikke forklares. Men et Par Aar efter löstes Gaaden. I et ubrugt Blækhus fandt jeg da Stumper af et Hudskelet, atter af et Exemplar af den samme Art. Blækhuset viste sig at höre til et Parti af saadanne, som, nedpackade i en stor Kurv, gjemtes i et Kot under Skoletrappen. Kottet faar sin Lysning fra samme Gangvindue, hvorpaa det levende Exemplar i sin Tid var bleven seet krybende. Dette Parti Blækhuse var införde fra et Glasverk i Holland i 1877.

Det synes mig klart, at det er Pilekvistene, hvoraf Kurven var flættet, som har afgivet Billerne. Det er ju noget, som oftere hænder, at Imagines af sydligere Arter udkryber af Træ, hvarmed de i Larve- eller Puppetilstand er indförte til os. Jeg har f. ex. engang af en Baadmodel af blöd kanadisk Gran, der kom hjem med et Skib fra England, faaet flere levende Exemplarer af *Lyctus unipunctatus* Hbst, (*canaliculatus* F.), der ellers ikke vides funden i Norge.

Paa samme Maade, mener jeg, tör det være de Kurve, som omtales fra Apotheket i Kalmar, og hvari Balloner med Syre nedpakkes, som har været Bærerne for Larverne eller Pupperne af *Gracilia* paa Reisen mellem Tyskland og Kalmar.

Nogen Berigelse af den indenlandske Fauna bliver selvfölgelig desse Fund ikke, for det godtgjöres, at Dyret fortplanter sig her.

At *Sitodrepa panicea* L. foruden »gamle Brödkager» ogsaa angriber döde Insekter, er sikkert nok. I en ældre, noget forsömt Insektsamling har jeg fundet flere Exemplarer af denne Art döde paa Bunden af Kasserne, saaledes som man ju saa ofte finder *Anthrenus museorum* eller *Ptinus fur*.

Ytterligare om Sitodrepa Panicea LIN. Med anledning af en i Ent. Tidskrift, 13 årg., 1 häftet, sid. 52—3 införd uppsats om *Sitodrepa panicea* LIN, anser jag mig böra omtala, att nämnda insekt stundom kan förorsaka betydlig skada på »herbarier». Så t. ex. inträffade i början af 50-talet, att spridda ex. af ofvannämnda skalbagge visade sig i mitt herbarium, hvarest de, såsom rariteter uppsamlades med största omsorg medelst flitigt genomgående af samlingen, hvarför jag också trodde mig med säkerhet hafva utrotat desamma. Men saken förhöll sig annorlunda. Som min håg för entomologien vid denna tidpunkt tog öfverhand, kom botaniken att hvila på »hyllan», hvarigenom jag numera ej gaf mig tid att genomse herbariet.

Efter några (5—6) års förlopp beslöt jag mig för, att framtaga och genomse det fordom så kära herbariet, hvarvid jag möttes af en hemsk anblick, i det att knappast någon enda växt af de cirka 3,000 arter, herbariet innehöll, befanns vara oskadd. Isynnerhet voro *Orobanche*, *Monotropa*, *Epipogium* och *Viscum* illa åtgångna, ja bokstafligen pulveriserade. På senare tider har samma djur förgripit sig på lakrits och förstört ett parti af nämnda vara, hvaraf prof komma att framdeles insändas till »preparatsamlingen».

C. D. E. Roth.